

neheztelt Szamosinéra, amikor a várva-várt reprezentációs állás, — Szamosiné hibáján kívül — egyre késett. A vezetőség észrevette, hogy Jánossy neheztel, erre — ügyes trükkel — választmányi taggá választották. Ez Jánossynak nem tetszett, nem volt meg-

elégedve a neki juttatott pozícióval. Mondta is:

— Nem értem, nekem vezetőállást ígértek és most másképp határoztak. Olyan állást adtak, amely sem egyéniségemnek, sem tekintélyemnek nem felel meg.

Ítélet előtt az Emke-pör.

(Saját tudósítónktól.) Az Emke budapesti választmányának pörében Csáder táblabíró elnök kedden reggel negyedkilenc órakor nyitotta meg a folytatólagos tárgyalást. A délelőtti főképen iratok felolvasásával telt el, majd sor került az ügyész és a védők beszédeire.

Az iratok felolvasásánál az elnök rátért egyes részletekre, így például megkérdezte Gallovichot egy 298 koronás díjra vonatkozóan, melyet kiküldés címén számítottak fel. Gallovich azt felelte, hogy nem ő vette föl a pénzt. Az elnök az iratok közt a következő számlát találta: „Aelnök urnak kocsi, síkló, borraaló, uzsonna 24 korona.” Megkérdezte Gallovichtól, ő vette-e át ezt, amire Gallovich igennel válaszolt.

Ma reggel Polgár védő egy új tanút is hozott: Weinberger Mihályt, akit arra vonatkozóan hallgattak ki, hogy Antal biztatás meg helyettesítésével s jutalékáról lemondott-e az ő javára? Weinberger elmondja, hogy neki volt egy itatóspapír-eszméje, a mellyel fölment az Emkéhez. Antal fogadta, majd bevezette Gallovichhoz. Az eszmét jónak találták s megígérték, hogy előterjesztik a Vöröskereszt egyesületnek. Néhány nap múlva hívták a Vöröskereszthez s ott azt közölték vele, hogy eszméjét nem fogadták el. Erre Szénásy papirkereskedőhöz ment, aki megcsinálta az akciót a Hadsegítő Hivatal részére s neki adott az eszméért háromszáz koronát.

Az ügyész azt kérte, hogy olvassák fel a Magyar Tisztviselők Takarékpénztárának levelét. Az egyik bíró olvasta föl a levelet, melyben nyugtatva van Antal egyik levele, melyben a takarékpénztárhoz fordul, hogy a Vöröskereszt-Egyesület javára történi befizetések, melyek a Dmke lapján voltak elkönyvelve, ezentul az Emke javára könyveltessenek el.

Az elnök ezután megkérdi, óhajtanak-e a védők előterjesztéssel élni. Csukási védő több előterjesztést tesz, ezeket azonban a törvényszék elutasítja azzal a megokolással, hogy szigorúan ragaszkodik amaz elvhez, hogy a bizonyítás kiegészítésére csak hiteles okiratokat olvastat föl. A védő a határozat ellen semmiségi panasszal élt.

A bíróság kihallgatta még Nagy Márkot, a Dmke kollégiumának igazgatóját.

Elnök: Tud-e arról, hogy a számoló-cédulák fejében vették a kollégium berendezését?

Tanu: Igen. —

— Részt vette-e ilyen bevásárlásban?

— Igen, egyizben, amikor Calderoninál hőmérőket vásároltunk.

Gallovich (a tanúhoz): Emlékszik, hogy én többször panaszkodtam, hogy a számadások és a könyvvezetés körül nagy rendtelenségek vannak?

Tanu: Igen, ön is, Andreics is panaszkodott.

Antal (hirtelen fölugorva): Én nem panaszkodtam?

Tanu: Maga nem, sőt kijelentette nekem, hogy szándékosan hanyagul végzi a munkáját.

Antal: Ezt tagadom.

A bíróság a tanút megesketti és utána Breuer Ernőt, a Magyar Tisztviselők Takarékpénztárának tisztviselőjét hallgatta ki. Breuer intézte azokat a pénzeket, amelyek a Vöröskereszt javára jöttek, s amelyeket a Dmke és az Emke átutaltak. A védelem hallgattatta ki annak bizonyítására, hogy Antalnak nem volt diszpozicionális joga és hogy abban, hogy ezek az átutalások megtörténnek, nincsen csalás, hiszen ez még ma is így történik.

Bártfai Margit tanu azt vallja, hogy az üzleti leveleket és a pezsgőleveleket is Antal diktálta.

Ezután az ügyész emelkedett szólásra és előterjesztette vádindítványát. Eszerint csalás büntette, a tagsági díjak eltüntetése és a természetbeni adományok, s egyéb pénzek elhallgatása, ugyszintén hűtlen kezelés miatt vádat emel Andreics, Antal, Gallovich és neje ellen. Vádat emel továbbá Antal ellen a Vöröskereszt kárára elkövetett sikasztás miatt, Gallovichcsal szemben azonban ezt a vádat elejti. Külön vádat emel Antal ellen csalás és dr. Szántó Aladár ellen sikasztás büntette miatt. Az elejtett vádak tekintetében sem a Vöröskereszt, sem a Dmke nem veszi át a magánvádat. Az ügyész hangsúlyozta vádbeszédjében, hogy objektivitásra törekszik, viszont épen az egyes vádlottak társadalmi pozíciója követeli meg az igazság könyörtelen érvényesítését. A háboru azt a hitet keltette, hogy legalább itthon elnémul az önzés: ez a remény, sajnos, nem vált valóra. Az Emkénél üzérkedés folyt és az összes visszaélések felderítésére évek kellenek. Vázolja elsősorban Antal szerepét, azután rátér a többi vádlottak működésére.

Már az egyesület megalakulása is bűnben fogamzott. Hivatkozik Andreics azon

vallomására, hogy Sándor Józsefet és Gallovich Jenőt személyes érdekek vezették. Már nem sokára a megalakulás után a kultúra helyiségében olyan trágár szavak röpöködtek, hogy a gépiró kisasszonyoknak panasza kellett menni és csak a botrány kitörése akadályozta meg a feketemiséket, a mihez Antal szállította volna a nő-ismerőseit. Az ügyész azután áttért a terhelő adatok felolvasására és kéri a bíróságot, hogy a vád pontjaihoz mérten alkalmazza megfelelő büntetését.

Dr. Csukásy Jenő, Andreics védője: A vádpontok megértése után kétségtelen, hogy Andreics nem követett el olyant, amivel a saját hasznát szolgálta volna. Szorgalommal és ambícióval dolgozott azon, hogy az Emkét minél inkább felvirágoztassa. A természetbeni adományokat ő nem vette át. Az ő jóhiszeműsége kétségtelen.

Zboray Miklós, Gallovich védője az Emkével mint kulturegyesülettel foglalkozik. Megállapítható, hogy tevékenységével szép és nemes eredményeket ért el. A vádnak nincsenek olyan pontjai, amelyek a bünt pozitíve feltüntethetnék. A közönség előtt napok óta tárgyalják ezt az ügyet, de olyan blüncselekmény, amely a törvénybe ütköznék, nem nyert beigazolást. Csupa olyan tanuk tettek terhelő vallomást, akiket Gallovich rágalmozásért jelentett fel. Ilyen elfoglult tanuk Scossa Dezső, Fényes László, Zsiross Mihály és Berecz Károly, akik mindannyian rágalmozási pörben állanak Gallovich-csal, vagy pedig ellenségei. A vallomások során tények helyett véleményeket és impressziókat lehetett hallani. Beigazolódt, hogy Gallovich elszámolási viszonyban van a Dmkével és az Emkével is, ha tehát az 5200, vagy a 800 korona kiutalása miatt merültek is fel differenciák, ezeket polgári pör után kellett volna elintézni, de nem tartozik a büntető bíróság elé. A törvény nem engedi meg, hogy valakit jogos követelésétől büntetőjogi eljárással való fenyegetéssel lehessen eltéríteni; amikor tehát az Emke és Gallovich között vita van, akkor nem lehet büntető ítélettel olyan állásfoglalást csinálni, hogy Gallovichnak nem jár semmi. Gallovichra ráfognak, hogy 20 koronát kért saját céljaira, mikor tanuk vallották, hogy nem volt fizetése és ilyet nem fogadott el. Gallovich feleségéről pedig kiűnt, hogy összerakta garasait és ha szüksége volt az egyesületnek pénzre, rendelkezésre bocsájtotta.

Dr. Polgár Sándor, Antal védője mondta el ezután védőbeszédét. Az Emke akciója 250.000 koronát juttatott mégis a Vöröskeresztnek és a vádlottak tehát igenis jótékony cél szolgálatában állottak. Hosszasan bizonyítottatta védenca ártatlanságát.

Az elnök délután háromnegyed háromkor berekesztette a tárgyalást. Az ítéletet csütörtökön reggel 9 órakor hirdetik ki.

Alkalmi könyvvásár Várnay L. könyvkereskedésében, Szegeden.

Az irodalom legnagyobb kincsei rendkívül leszállított áron szerezhetők be.